

תזתמל

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

מוסדים את האוצרות דוקא לאנשי חזו"ל הפשוטים.
שמקיימים את חרצו"ן של נשיא דודנו בלי לשאול "עדונו"
ראו עמוד 7

יחידות בפרסום ראשוני

ערב שבת קודש פ' נצבים-וילך, מבה"ח תשרי
ה'י' תהא שנת סגולה

שבת

ידי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב. מה כוונתו של המחבר? **הוא רוצה להראות לנו את המציאות כפי שהיא, ולתקן את המציאות.**
 ג. מהו המסר העיקרי של הטקסט? **הוא רוצה להראות לנו את המציאות כפי שהיא, ולתקן את המציאות.**
 ד. מהו המסר העיקרי של הטקסט? **הוא רוצה להראות לנו את המציאות כפי שהיא, ולתקן את המציאות.**

הוא רוצה להראות לנו את המציאות כפי שהיא, ולתקן את המציאות. **הוא רוצה להראות לנו את המציאות כפי שהיא, ולתקן את המציאות.**
 הוא רוצה להראות לנו את המציאות כפי שהיא, ולתקן את המציאות. **הוא רוצה להראות לנו את המציאות כפי שהיא, ולתקן את המציאות.**
 הוא רוצה להראות לנו את המציאות כפי שהיא, ולתקן את המציאות. **הוא רוצה להראות לנו את המציאות כפי שהיא, ולתקן את המציאות.**

הוא רוצה להראות לנו את המציאות כפי שהיא, ולתקן את המציאות. **הוא רוצה להראות לנו את המציאות כפי שהיא, ולתקן את המציאות.**
 הוא רוצה להראות לנו את המציאות כפי שהיא, ולתקן את המציאות. **הוא רוצה להראות לנו את המציאות כפי שהיא, ולתקן את המציאות.**
 הוא רוצה להראות לנו את המציאות כפי שהיא, ולתקן את המציאות. **הוא רוצה להראות לנו את המציאות כפי שהיא, ולתקן את המציאות.**

בידך להקדיש מדור זה לזכות קרוביך למשך שנה שלמה!
 פרטים בטלפונים: ארצות הברית - 778-6670 (718) ארץ הקודש - 840-3153 (04)

3 יחידות בפרסום ראשון – תגלית השבוע!
 "אנכי עומד בין ה' ונגינים" / מיוחדת תשרי ה'תשכ"ח

5 דבר מלכות

המלחמה האחרונה / משיחת ש"פ וילך ה'תשמ"ז

8 זמן הגאולה

יש לעסוק ולקרב כל יומי / פרשת השבוע באור הגאולה

13 ניצוצות של משיח

למה לעשות חשבונות? / פתגמים קצרים בענינים גאולה ומשיח

14 כת"יק – פרסום ראשון

הטעם לקריאת פ' נצבים קודם ר"ה / צילום מהגהת הרבי שיחת ש"פ ונבים ה'תשי"ד

מערכת "יהי המלך"

במסגרת: "מטרה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות ר' ב"ר ארי'ש משה"מ
 נוצא-לאור ע"י-ר' תלמידי ה"קבוצה", "ח"יילי בית דוד", ישיבת תורת'ל המרכזית, "בית משיח" 770
 סניף אורח"ב: 11213, Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 778-6670 (718) **טלפון:**
 סניף ארץ הקודש: ש"ביל האמונה 9/1, קרית-שמואל. מיקוד: 26385 • **טלפקס:** 840-3153 (04)
 דואר אלקטרוני: yeh_@hevision.net.il • **אינטרנט:** http://www.moshaich.net/blind

מופץ לשלוחים בארץ ובעולם על ידי הרה"ח ר' חיים ונור
 לע"ג אמר. מרת רחל בת ר' אברהם ליפא ורי"ל, נפטרה ביום ד' סיון ה'תשנ"ט, תנגב"ה.

יחידות בפרסום ראשון

"אנלי עומד בין ה' ובלנכס"

בנואנו מיום הבהיר ה"י אלול – יום הולדת שני המאורות המודלים, ולקראת השנה הבעל"ט, חרינו בזה לפרסם לראשונה קטע מופלא מיחידות של א' מא"ש אצל ל"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בחודש תשרי ה'תשכ"ח

ב'יחידות נאמרו דברים מופלאים אודות הצורך ברבי והקשר בין חסיד לרבי, דברים הנוגעים במיוחד לימינו אלה

הדברים נאמרו בשפת האידית ובאים בזה בתרגום תפשי לשון הקודש [ובזאת הננו שוטחים בקשתינו בפני כל מי שיש בידו שיחה, מאמר, אגרת או יחידות מהרבי שעדיין לא נתפרסמו – למוסרם לידענו, וזכות הרבים תעמוד לן] תורגם ונערך ע"י מערכת "יחי המלך" – ע"פ רשימה פרטית, בלי אחריות

שאל את כתיב אד"ש: כינו שהרבי נתן כוחות לעבודה ובלו זה אי אפשר – איד לכאורה שייד הענין דבחייה תפשינת?

ונעו כ"ק אד"ש: כתוב בתורה "אנכי עומד בין ה' ובלנכס", בני ישראל פעלו אצל הקב"ה שמכינו ודרוש מאמץ גדול כדי להגיע להקב"ה עצמו, אולי יכול הקב"ה לעשות ממוצע בנייהם. וכך בכל דור ודור ישנו הענין דמשח.

כדי להבין זאת בגשמיות, למשל, אחד החוקק להגיע למלך, ולשם כך עליו להתענות רבות: ללבוש בגד חדש, נעליים חדשות, לידע מה לומר וכיצד לומר. לשגת להיכל המלך ואפילו אם הוא כבר מדבר עם המלך יתכן שלא יעלית, שהרי ישנם דברים כיצד לדבר עם המלך. ואם-כן, מה הוא עושה? – הולך לעורך-דין ששינוי ולמד את הדברים כיצד מדברים עם המלך, והוא פועל למענו אצל המלך.

וכן ברוחניות (בגמטל): הקב"ה עשה שיחהו מווי"ם יעסוק בבזענעס, למשל... (השווא'!) ויהי גבר גדול שעבודתו תהי' לתת צדקה, ובשבילו להגיע להקב"ה זה כרוך במאץ רב: בשלמה ראש השנה ויוהאי"פ שהם ימי רצון ויכולתו לדבר אז עם הקב"ה [אך בכל יום] – עליו ללכת לצדיק היודע את הדינים כיצד לדבר עם הקב"ה, והצדיק מדבר עבור אותו אדם. ועתה מתירץ הקושיא ששאל אודות בחייה תפשינת.

ולמשל בגמטיות: אחד בעל ממון רב הרוצה לבנות בנין מוכרח לגשת למתנדס,

הטעם לקריאת פ' נעבים קודם ר"ה

לפנינו צילום מהגהת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א על שיחת ש"פ נעבים ה'תשי"ד (הצילום מוקטן מוגדלו המקורי. השיחה נדפסה בלקו"ש ח"ב ע' 3-392)

להלן פיענוח הכת"ק (בא בהדגשה):

פאר ראש השנה, אזוי אויך פאר שבועות, לייענט מען די תוכחה. פאר שבועות – פ' בחוקות, און פאר ראש השנה – פ' תבוא. נאר נאר דער סדרה לייענט מען נאר א סדרה, פאר שבועות – פ' במדבר, ולפעמים אויך – נשא. און פאר ראש השנה – פ' נעבים, און אמאל אויך פ' וילך, בכדי צו מפסיק זיין צווישן דער תוכחה מיטן יום טוב.

דער טעם אויף דעם איז, וויילע די תוכחה איז ניט קיין ענין פון עונשים חס ושלום, נאר אן ענין פון טהרת וזיכר הכלי, און דערפאר לייענט מען עס פאר שבועות און ראש השנה, וויילע אזוי ווי איז גשמיות איז אידיער מען לייגט אריין און א כלי א זייער טייערע און חשובע זאך, מוז מען פריער די כלי אויסוואשן, מפלה זיין קללותי' – כלשון הש"ס – אזוי אזי אויך איז רוחניות.

דערפאר איז פאר די גלוייגים פון מתן תורה און פאר די גלוייגים פון ראש השנה, וואס יעדער ראש השנה ווערט נמשך א המשכה חדשה שלא הי' מעולם, ד.ה. אז אפילו בזמן שביט המקדיש הי' קיים איז נאר ניט געווען אזא המשכה, איז בכדי צו מקבל זיין די המשכה, – מוז זיין פריער טהרת הכלי.

דאס הייסט אז ניט קוקנדיק אויף דעם וואס אויף א קורצער וויילע על כל פנים, זיינען דאס יסורים, און בפרט ביי א בן מלך, און דערצו נאר א בן יחיד (וואס אלע אידן זיינען ביים יחידים של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא) איז דאך נאר עפעס א קלייניקייט וואס איז ניט אזוי, קען ער שוין ניט אינטרטראדן [און דערפאר איז מען מופסיק א סדרה, כ"ל]. פונדסטויערען איז כדאי ביי אבינו אב החתמן, און אפילו ביי אב החתמים, אז לשעה קלה זאל זיין ניט אזוי, צוליב דער טייערער זאך וואס ער וועט געבן.

. . דערפאר איז אויך די חכמה צו שבועות, די עבודה פון ניסן אייך און תחלת סיון, וואס דאס איז עבודת הוצרכים, דודי לי ואני לו, מפעלה למטה. און די חכמה צו ראש השנה איז די עבודה פון חודש אלול, עבודת בעלי תשובה, אני לדודי און דערנאך ודודי לי, מלמטה למעלה.

. . אזוי איז אויך אין דעם ענין פון גלות און גאולה וואס סיבתם איז דאך חטא און תשובה. דער שורש פון גלות איז דער חטא העגל, שטייט אויפן גלות לקחה בכפלים, אזוי אויך אויפן חטא וואס דאס איז די סיבה פון גלות שטייט חטאה בכפלים, וואס דורך דעם וועט מען צוקומען צו דער גאולה וואס זי איז נחמה בכפלים, ווי עס שטייט נחמו נחמו.

למה לעשות חשבונות?!

הרי כבר כלל כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בביאת המשיח מתי הוא יבוא, אז בהרי כבש אדחמנא למה לך, למה צריך לעשות חשבונות אם כן או לא – האם זהו הזמן, כיון שאין הדבר תלוי אלא בביאת המשיח יורדים ממולא כל ההגבלות, אפילו הזמנים שעליהם כתוב שמשחי אצו נמול לבוא בהם, כגון יום שישי וכדו', הנה כל ההגבלות אינם הגבלות כלל, ומה שיישרה הקושא כיצד זה יתכן, אזי כשמשחי יבוא הוא הרי יתרוץ את כל השאלות, במילא הוא יתרוץ גם קושיא זו, ועכ"פ אין זה עיכוב כלל.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ וצביבס-וילך ה'תש"ג - בלתי מוגה)

”ויתרה מזה, שכבר היתה לנו”

ועוד והוא העיקר – שכן תהי' לנו בפועל ממש, ויתירה מזה, שכבר היתה לנו, בלשון עבר, ובפרט ע"פ הפתגם הידוע של רבותינו נשיאנו על-דבר הפירסום דביאת המשיח בעיתונות, כפי שנתקיים בפועל ממש בתקופה האחרונה שנתפרסם בו"כ עיתונות בעולם כולו (ויש להוסיף ולפרסם עוד יותר) ש"הנה זה (המלך המשיח) בא", ותיכף – כבר בא – בפועל ממש, למטה מעשרה טפחים, ובגלוי לעיני כל באי עולם, ועאכ"כ "לעיני כל ישראל", ותיכף ומד ממש.

(משיחת ש"פ וצביבס ה'תש"א, יום ב' דר"ה וט"פ וילך ו' תשרי ה'תשנ"ב - מוגה)

השם והתואר דמשיח צדקו

ויש להוסיף ולקשר את הענין דביאת משיח צדקו עם יום הולדתו של הצ"צ:

נוסף על האמור לעיל ע"ד השייכות דכל צדיק לגאולה, ובפרט ששמו כפול, ותורתו כפולה, מצד השייכות ד"כפל" לגאולה – הרי, השם שבו נקרא בעל יום החולדת הוא "צמח צדיק". שזוהו השם והתואר דמשיח צדקו.

(משיחת ש"ה ה'תשס"ו - בלתי מוגה)

גאולה למעלה מתוארים

ועוד והוא העיקר – שלא יצטרכו לדבר ולהסביר ענין זה, ולא יצטרכו אפילו ל"אשקח", כיון שיהי' בגלוי ממש. בגאולה האמיתית והשלימה, ולידת דיוקן – למעלה גם מתואר של "גאולה", למעלה מתואר "אמיתית" (כולל גם אמת לאמיתו), ולמעלה מתואר ד"שלימה", ותיכף ומיד, למעלה מ"תיכף" ולמעלה מ"מיד", ו"לא יגיבון כהדף עין", למעלה מ"הדף" ולמעלה מ"עין", ובפטרות ממש, למעלה מ"פטרות" ולמעלה מ"ממש".

(משיחת ש"פ וצ"ו ה'תשס"ט - בלתי מוגה)

אניסטטור ולשאר בעלי מלאכה, מכיון שזה בלתי אפשרי שאדם אחד ימלא את כל התפקידים הללו – אין-הכל-יגמי ישנם אחדים שהם גם מתנדסים וכי וגם יש להם את הכסף, אולם אלו אחדים בלבד – וברור שאותו איש-עסקים אינו מאבד מאומה מחשבותו מחמת זה שהוא נתקן לשירותיו של מנהל, אלא בודאי שהוא בריך את הכסף [בשביל הבנין]. ולולא הכסף אין ביכולתו לעשות מאומה, אלא שהוא נתקן [לעוד משהו].

וכן הוא גם ברוחניות: היהודי טורד בעסקיו – בעניני צדקה, ומכיון שמצד עצמו זכויותיו מעטים, לכן עליו לבוא לצדק היות והצדיק מעלה את זה בשבילי.

ולמשל: כיצד מקשרים יהודי מברוקלין שתורם כסף לפדיון שבויים כדי לפדות יהודי מרוסי, איד יכול אותו היהודי מרוסי לתת לו חלק במצוה זו (ופדיון שבויים), או כשנותנים כאן כסף כדי שיהודי בתל אביב יניח תפילין – הרי זה נפעל עי"ז שהיהודי כאן קשור עמו (כ"ק אדי"ש דבר כאן בלחש): והיהודי ברוסי גם-כן קשור עמו, ואני יודע כיצד לדבר (אולי הלשון הני: כיצד להעלות) למעלה – והני מקשר את שני היהודים יחד.

(כ"ק אדי"ש הפסידק לשעה קלה והמשיך בלחש מאד): "ידאס וואס מקומט איז קלייניע זאכן" [?].

(כ"ק אדי"ש הפסידק קצת המשיך בקול): ובאם אתם תעשו מה שאני תובע מכם, איז אצטרך גם אני לעשות את מה שאתם תובעים ממני...

(כ"ק אדי"ש הפסידק שוב ושאל אם יש עוד שאלות, והמשיך בפנים צהובות): הניי בשר ודם כמכם עם רמ"ח אברים ושס"ה גדים, אלא שהקבי"ה נתן לי כוחות כדי שאוכל לעזור ליהודים.

יש לך שמחתה במשפחה?

יום הז'צרת, ברית, בר מצוה או חתונה...

יש לך את כל הסיבות לתת הקדשה ב"יחי המלך"?

גם מתנה מקורית, גם הפצה בקנה מידה עולמי

וגם, והוא העיקר, עי"ז תקרב ותחיש את התגלותו של הרבי מדי"ב

כראי לדעת: ניתן להלק את הי"ח המלך" כמשורה בשמחה

בחספת כיתוב על הכרזה הקדומית והאחרית

בא"רד"ב: 778-6670 (718)

בא"רד"ק: 840-3153 (04)

התקשר עכשיו:

המלחמה היא חרונה

נשיא דורנו מוציא הוראה לכל אנשי הדור, שבדור זה האחרון דגלות, שבו מנהלים את המלחמה האחרונה שאין אחר"י מלחמה עם "חרפו עקבות משיח", אזי הוא (המלך ונשיא הדור) "מבזבז כל סגולות האוצרות דהו יקר הנאסף והנקבץ במשך כמה שנים מדר אחר דור", אוצרות שלו ואוצרות אבותיו, הן נשיא דורנו, והן אביו הרבי נ"ע ● ולמי מבזבזים את האוצרות – לאנשי החיל הפשוטים שהולכים למלחמה כנגד "חרפו עקבות משיח", ומקיימים את הרצון של נשיא דורנו בלי לשיאל "מדוע" ● זוהי ה"מלחמה" האחרונה בגלות זה האחרון ● תרגום חפשי משירת ש"פ וילך ה'תשמ"ז – בלתי מוגה

והנה: "יעץ הנחות המתמימים", תרגום: מערכת "יהי המלך"*

בעלמא דין על מנת שידפיסו זאת, כלל גם את הממשך (שדפס לאחר הסתלקותו) שבו מדובר אודות המשל דבזבוז האוצרות. ועפ"ז יש להבין: מדוע המשל דבזבוז האוצרות בשביל הנצחון במלחמה, הוא ענין כה ייקרי עד שצריך להביאו במאמרו האחרון בחיים חיותו בעלמא דין?

אדרב: מה נוגע בכלל לאנשים בערכנו מה קורה עם מלך בשר ודם, ובפרט עם אוצרותיו, ובפרט שמדובר אודות כאלו אוצרות שאינו מגלה אותם לאף אחד "אשר מעולם לא השתמש מזה לטוב דבר, וכמוס וחתום ענין כל דואה", במילא הרי אף אחד אינו יודע אודות אוצרות אלו. יתכן שהמלך יאמר שישנם אוצרות, אבל את הפרטים בהם

כ"ק מ"ח אדמו"ר כותב במאמרו האחרון, מאמר ההלכות¹, אודות המשל ממלך בשר ודם, שיש לו "כל סגולות האוצרות דהו יקר הנאסף והנקבץ במשך כמה שנים מדר אחר דור, ואשר מעולם לא השתמש מזה לטוב דבר, וכמוס וחתום ענין כל דואה, הנה בעת נישור המלחמה הוא **מבזבז כל האוצרות**". ולכאורה אינו מוגב:

בכלל במאמר חסידות מדברים רק על ענינים הכי ייקרים. בפרט במאמר האחרון בחיים חיותו בעלמא דין, שאזי "כל עמל האדם שעמלה נפשו בחייו" עומדים בגלוי ו"פעיל ישועות בקרב הארץ"² – שזוהו המשך ההלכות באתי לגוי הנ"ל, שנשיא דורנו הרי גילה את המשך עד תומו עוד בחיים חיותו

(2) אמה"ק סל"ח.

* מבאת בזה בעריכה מחוברת ובהוספת מ"ז.

(1) מ"א – סח"מ תשי"ז ע' 132.

עם סלטולי גבוא וטלטולי אשתו וכו', ומשתדל ודואג שלאורח תהי' מטה לישון עקל', חדר ואכל כפי שראוי להיות וכו', והשתדלותו היא עד שילא יאמר אדם צר לי המקום שאלין בירושלים!"

אבל כיון שעצם החיוב מוטל על תושבי השכונה – מובן שאין זה פוטר אותם ממחויבותם, ועליהם להשתדל בה לא רק ע"י נתינת ח"י דולר, ח"י פעמים ח"י, עד לח"י אלף דולר, אלא הם צריכים גם להשייט עזרה במפגש ובנשמתם: ובאופן ד"פוצת", לא רק בשירת תימן וברחמינות... אלא "פוצת" בפעל ממש בגשמיות!

אבל לאידך, מובן ופשוט שיש לעשות זאת בסדר מסודר, ולכן צריכים לסכם קודם כיצד כל אחד ישייט את עזרתו – ולא שכל החפץ יוכל לבוא ולשפוך מלח על האוכל...!

[פדוע הסיפור עם אדמו"ר הקזן והרה"צ ר' שלמה מקרלין].

(תרגום חפשי משירות ש"פ נציביסדוילז' היתשי"ת - בחדת תומה)

בידך להקדיש מדור זה לזכות קרוביך למשך שנה שלמה:
פרטים במלפונים: אישית הכרית – 778-6670 (718) ארץ הקודש – 840-3153 (04)

כפי הישירות קודשי - חזרה בבית!

לראשונה בתולדות הבי"ד יוצא לאור ספר מהודר שיקוף בתוכו את כל שירותיו של הרבי מלך המשיח שלישי"א בשנים תשי"ה-תשמ"א כפי שגאמרו בזמנו ע"י הרבי (הלקים אף דונתו על-ידו), כולל יומנים נדירים מכל השנים המשיח הספרים הראשונים כבר יצאו לאור וכעת עומל צוות מיימן ומקצו"י על המשת הספרים הכאים שעומדים לצאת בקרוב

כסך הכל ייצאו לאור כ-60 ספרים שיקיפו בתוכם אוצר כלום כעת ניתנת הודמנות חד-פעמית להצטרף לפרוייקט במחיר הנמוך ביותר!
מוף חלק במהפכת - הצטרף עכשיו!

באד"ק: 840-3153 (04). ברחבי העולם: משרד ראשי, פקס: 363-3451 (718)

מה הפירוש "הכנסת אורחים"

הנחה: "ועד הנחות התגמלים", הרגום: מערכת "יהי המלך"

בנוגע לאורחים שהגיעו לכאן:

מישהו יכול לחשוב: כיון שהאורחים הגיעו לכאן בכדי לשהות יחד בד' אמות היכן שפ"ק מ"ח אדמו"ר עבד את עבודתו במשך עשר שנים, והאיר את כל העולם כולו – אז מה זאת-אומרת שירשבו אודות חתכת לחם לתת לאורח? יותר טוב שיחשבו לספק לו **וחתנות**, יתנו לו מאמר חסידות, מאמר מוגה, ועוד מאמר טרי (א' פרישן מאמר") שרק עתה חודפסו!... ומה שהוא צריך לאכול, הוא צריך עכ"פ לחם צר ומים לחץ – הרי חושבים על דברים יותר "צעלים", ולמי יש זמן לחשוב על אכילה?!

אומרים לו, שהפירוש "הכנסת אורחים" הוא לכל לדאש שצריכים לספק לאורחים אכילה שתי' **ללינה כפשוטו**, ובזה גופא – מהכי טוב, כפי שרואים במנהג העולם, שמכנינים לאורחים יותר מכפי שמכנינים לעצמם, עד ל"סעודת שלמה בשעתו".

ובלשון הגמרא: "די מחסורו אשר יחסר לו – אפילו סוס לרכוב עליו ועבד לדרוך לפניו" (כאשר הוא רגיל לזה), עד אפילו ל"חמישים איש רצים לפניו" – באם הוא רגיל לזה!

(כ"ק אדמו"ר שליט"א ח"יך ואמר): איני יודע מהיכן הוא יקח חמישים איש שירוצו לפניו! אך מאידך מיסא גם איני יודע אם יש מישהו מבין האורחים שרגיל בזה שחמישים איש רצים לפניו, ואפילו איש אחד שירוך לפניו!...

ומיכן שאת כל הדברים הללו צריכים להעמיד לאורחים בעתו ובמנו – ע"ד הלשון "סעודת שלמה בשעתו", שנוסף על הפירוש הפשוט בה על סעודת שלמה בעת מלכותו, מובן שכלול בזה גם שיתנו לאורח לאכול את הסעודה בעתה ובזמנה (שבדאי כד ה"י בסעודת שלמה המלך). זאת-אומרת, שלא יחכו עם נתינת הסעודה לאורה עד תג הסוכות, או עד שמע"צ ושמח"ת שחוא יה"י בגילופיו, ולא יהי שייך אז לאכילה ושתי'... אלא צריכים לספק לו בזמן המתאים כשהוא זקוק לזה!

על תושבי השכונה לעזור במופם ונשמתם!

בעצם, החיוב דהכנסת אורחים חל על **תושבי המקום** שאלי הגיעו האורחים. תושבי השכונה היו צריכים לצאת בעצמם ולהשתדל לספק לאורחים את כל צרכיהם, ולא היו זקוקים שזוג מאריך ישראל יצטרכו לבוא לכאן ולעשות זאת!

אבל כנראה שהקה"ח ריחם על האורחים... ועשה נס (המלוכב בטבע...) – ואכן נס אמיתי, אין שום הסברה אחרת בזה – שמגיע לכאן יחודי, זוג, מאריך ישראל, איש וביתו,

זה הגיס תלמידיו של נשיא דורנו, הם משיכו להיות אז תלמידיו והוא יהי' הנשיא.

ואע"פ ש"כולם ידעו אותי למקנטם ועד גדולם" – אבל הקשר עם "אותו" (עצמת ומחות) יהי' ע"י הממוצע המחרב – משיח צדקו ונשיא דורנו, כמבואר ב"מ"ל שמוציע המחבר אינו כמו ממוצע המפסיק, מתורגמן (לדוגמא), שמפסיק בין שני צדדים שהוא מחבבם, אלא ממוצע המחבר מחבבם עד שהם הופכים להיות דב אחד ממש –

וכיון שהמשך ההלילה הוא המאמר האחרון של נשיא דורנו בחיים חיותו בלמא דין – אז לפני שהוא מתעלה מעוה"ז הגשמי לעולם נעלה יותר, מוציא נשיא דורנו הוראה לכל אנשי הדור, שברור זה האחרון דלות, שבו מנתלים את המלחמה האחרונה שאין אחרי' מלחמה עם "דורנו עקבת משיח"8, אזי הוא (המלך ונשיא הדור) "מבובו כל סגולות האצרות דהו יקר תאסף והקבץ במשך כמה שנים מדור אחר דור", ואצרות שלו ואצרות אבותיו, הן נשיא דורנו, והן אביו הרבי נ"ע (שהוא מולא מקומנו), וכאלי אצרות "אשר מעולם לא השתמש מזה ליום דבר, וכמוס וחתום מעין כל רואה", אפילו לנשיאים עצמם, עד שישנם ענינים שעוד לא התחילו לעסוק בהם – אזי דוקא עכשיו, בדרך זה האחרון, "בעת נצוח המלחמה (דעקבתא דמשיחא) הוא מבובו כל האצרות".

ולמי מבובים את האצרות – לאנשי החיל הפשוטים שייצאים למלחמה. כלומר במושל – שמגלים את אצרות החסידות (דאיהו) הוא מבובו כל האצרות".

7) דאה סה"ש ת"ש ע' 158. לקי"ש ח"ב ע' 510 ואילך.
8) תתלים פט, נב, רואה שחת שמח"ת תרס"א – נדפסה ב"לקי"ח ח"ד תשפ"ג, ב ואילך. סה"ש תש"ב ס"ע 141 ואילך.

הוא לא מגילה, בקל-וחומר מכך שהוא בעצמו אינו משתמש בה, וסתם לדבר אודות זה הרי לא שייך אצל מלך, כיון שהוא מדבר רק על מה שנוגע למעלה בפועל, לא סתם ענינים – וא"כ, מדוע מדבר אודות המשל דבובו האצרות במאמר הגילולא. המאמר האחרון שלו בחיים חיותו בעלמא דין?

ובפרט שהוא מביא גם את המשל לזה עם כל הפרטים; המשל מובא גם בדלושים של הנשיאים שלפניו, מאדמו"ר הצ"צ³, מאדמו"ר המהר"ש ומחרב נ"ע וכו', אבל יש לא מובאים כל הפרטים, משא"כ בהמשך הגילולא הוא מדייק להביא את כל הפרטים ולתרגמם וכו'.

והביאר בה:

כיון שהו המאמר האחרון שלו בחיים חיותו בעלמא דין בשנת תש"ג, לפני שהוא התעלה לעולם נעלה יותר – שגם לאחר תש"י לא יעזוב את צאן מרליעתו⁴, ואדרבה: ע"פ הכלל ד"מעלין בקדושה"⁵, יתווסף בכל שנה ושנה עוד יותר בקשר דשיא דורנו עם צאן מרליעתו. שמהו מובן, שבשנת תשמ"ז הקשר הוא באופן נעלה יותר מכפי שהוא ה"י בשנת תשמ"ה.

וכך הלאה עד ביאת משיח צדקנו וגם לאחריו זה – כיון שגם אז הוא יהי' נשיא, אע"פ שאז יהי' לי למזל עוד איש את ענתו ג' כי כולם דינו אותי למקנטם ועד גדולם⁶, הרי בכ"ז גם אז יהיו "קטנים ועד גדולם", במלא מובן שיהיו מקבלים ותלמידים, ונשיאים שמתם הם קיבלו, וכיון שאנשי דור

3) דרמ"צ יג, סע"א, אורח"ת שבלת ע' תיעב.
4) דאה סה"ס ס"ת ס"ע שגד. אה"ק אדמו"ר מחר"י ח"א ע' קפא.
5) בבבית כתי, א, וש"י.
6) רמ"ס ל"ג, ל"ג, רואה רמ"ס"ה חל' תשובה שם ה"ב.

מבוצים את האצרות דוקא לאנשי החיל הפשוטים שהולכים למלחמה.

וכאמור לעיל, שהטעים לזה מודעי מבוצים את כל אצרות החסידות שלא נמגלו עד עתה דוקא עכשיו – כיון שזוהי ה"מלחמה" האחרונה בגלות זה האחרון, ואין למתי לדחיתה – ובכדי לנצח במלחמה אחרונה זו מבוצים את כל האצרות.

שמלחמה זו כוללת גם – הכביש והבדור של כל אצרת הגוים, מעין ובתור "סועמי" חיים וכו' ו"ד'היתה לה' המלכוכה" באאלה העתידה.

יוצא א"כ, שתמלחמה והכיבוש של כל אצרת הגוים, (עוד בזמן הגלות) היא חלק מהעבודה דכא"א מישראלי, ועי"ז שיוצאים למלחמה זו, איז לא רק שלא חסר בעבודתו, אלא זה מוסיף בעבודתו הפרטית – כיון שדוקא בשביל זה מבוצים את כל אצרות החסידות.

ועי' נצחון המלחמה פועלים שיקויים ה"זיתו" להם אצרות גוים ועמל לאומים ירש"ם¹². ולכן מודים להקב"ה – "הללו"י, עד ש"על כל נשימה ונשימה תהלל י"ה"¹³.

וה"ר שכל זה יקויים בקרוב ממש, בבאת משיח צדקנו, וכלונו בכ"כ נצא מהגלות, ובמרהר בימינו ממש.

12) תהלים קמ"ב, מ"ד.

13) ב"ר פ"ה"י, ט.

(שעד עכשיו לא גילו אותם אף פעם אפילו לא לעצמו) דוקא לאנשי החיל הפשוטים שהולכים למלחמה כנגד "חרפו עקבות משיח"י.

זאת-אומרת, שלא כדעת הטועים שהאצרות שייכים רק ליחדי סגולה, ובכדי לקבל את האצרות צריכים קודם ללמוד נגלה וחסידות וכו', אלא אדרבה – מוסרים את האצרות דוקא לאנשי החיל הפשוטים, שמקיימים את הרצון של נשיא דורנו בלי לשאול "מדוע".

כידוע פגמם נשיא דורנו⁹ שלא קיים "למה" (ס'איז ניטא קיין פארוואס"ס)? לא שמקשים קושיא ואומרים תרוין ולאחמ"כ עושים, אלא מלכתחילה לא קיים "למה", אלא עושים כל מה שמצווים!

מצווים עליו ללכת להפיץ את המצוות – הוא הולך בעצמו ולא שולח שליח. מצווים עליו ללכת להפיץ את המצוות ב"חוצה" – הוא הולך ל"חוצה", הדבר היחיד שעליו לדעת הוא – מה רוצים ממנו, אבל לאחרי זה הוא לא צריך לדעת שום דבר אחר, ואינו שואל "מדוע", אלא עושה בפועל מה שמצווים עליו.

וכאשר מצווים עליו לצאת למלחמה האחרונה של הגלות, לכבוש ולברר את כל אצרות הגוים (מעין ה"היתה לה' המלכוכה"¹⁰ לעיל) – הוא עושה מה שמצווים. ולכן

9) דאה סה"ש תשי"ג ע' 140.

10) עובב"י א' כא.

11) ראה לק"ש ח"כ ע' 173. וש"נ.

ולכות משפחתם שחיו

מורו זה מודעש לעלוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה – נלב"ע ביום ב' שבת התשכ"ב

אד הענין הוא, שהגם ש"הגלות לנו", אבל הנסחרות – מה שלמעלה מהתחתות הגלויים – הם לא לנו, רק לה'י אלקינו¹⁸, מכל-מקום גם בזה אשמים, כיון שגם לזה ישנה עצה:

כאשר עוסקים עם הזולת, ומתעסקים בהתעסקות פנימי, וגם עם עניינים של ג' קליפות הטמאות – עוסקים בחירות ובאופן המתאים כדי לברדם, איז "במדה שאדם מודד בה מודדין לו"¹⁹, שהקב"ה מוציא אותו מהקליפות, הוא מוציא את כוחותיו הפנימיים, כלומר את ה"ג'י", הוא מוציא את המקיף דחי' ומקיף דיהידיה, ומוציא גם העצם מהקליפות, כך שהכל נותר שלם, שזוהי ההכנה לגאולה העתידה, שאז יפד כל הניצוצות, במהרה בימינו. (תרגום חפשי משיחת ש"פ נציבים ה'תש"ד – בלתי מוגה)

אך להתכונן לגאולה בלי להתפעל מחוש העולם?

... כאשר "תורת אמת" אומרת ליהודי שנוצצים עתה בימי הגלות האחרונים, וצריכים להתכונן לגאולה האמיתית והשלמה – נישאלת אצלו שאלה: מאחר שרואים שמעמד ומצב העולם הוא באופן ד'החושך יכסה ארץ גו', ועאכ"כ שרחרקים עדיין מגלוי אור אלקי, ובפרט כאשר מדובר אודות הגילוי דלעתיד לבוא, ש"ה' יהי לך לאור לעולם" – וא"כ, כיצד יוכל לעבוד עבודתו כדבעי, שלא להתפעל מחושך העולם, ולתכוננו לקראת הגאולה האמיתית והשלמה?

הנה עי"ז באה החוראה מחלק הסדרה השייך ליום זה – "ישב ה' אלקיך את שבתך וגי'": יהודי צריך לדעת שהשכינה שור'י עם ישראל בצרת גלותם (עד הרגע האחרון שב"י נמצאים בגלות), וכאשר ב"י יוצאים מהגלות, הרי זה באופן ד'ישב ה' אלקיך את שבתך", "הרשיב לא נאמר אל"ב ושב", "התכב גאלה לעצמו, שהוא ישוב עמם". ולכן, אל"פ ש"החושך יכסה ארץ גו'" – איז לזה תפיסת מקום כלל, מאחר שיהודי יודיע שהקב"ה נמצא עמו בכל מעמד ומצב.

ועפ"ז מובן שכאשר הקב"ה מצווה את ב"י להתכונן לקראת הגאולה האמיתית והשלמה, ולהכין את העולם כולו לקבל גילוי אור אלקי, עי"ז שמאור את ביתו וסביבתו באור הותר וההדרת – הרי בודאי שכא"א מישראלי יכול להצליח במילוי שלחותו של הקב"ה (ללא כל ספק), מאחר שהקב"ה נמצא עמו. ולכן, הרי הוא עובד עבודתו מתוך שמחה וטוב לבב, וכמ"ש "עבד את ה' בשמחה", ושמתו מוסיפה עוד יותר בהצלחת העבודה.

ועי"ז זוכים בקרוב ממש לצאת מהגלות – וכפר"ש (עמ"פ) שהקב"ה "אוחז בידו ממש איש איש ממקומו, בענין שונאמר ואחם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל". (משיחה לנשי ובנות זב"ג, כ"ד אצול ה'תשמ"א – בלתי מוגה)

19) סוטה ת, ב, וש"נ, ועוד.

18) פרשתנו כט, כה.

ומה שהוא טוען "מה לכתו בבית הקברות", מדוע עליו לעסוק עם אחד כזה שאצלו ה"חן הוי"י אינו מאיר, חסר לו בדברקות בחו"י אלמקד חיים¹²? ולשם מה עליו לכת למקום שבו, "מה למלך" ב"חנות של בורסקי", הוא מפתח יעסוק איתו, שהמבדר צריך להחלש בלבשי המתבדר, והרי זה בדוגמת כאשר הוא נכנס לבורסקי שיחכן ש"ידיו קלט¹³?"

– יש לדעת שיהודים צריכים לכת בסדר שהקב"ה הולך, "אלו לאדם שכינה עמוס". אי מדוע יש על השכינה לכת לאדם ולבוא לג' קליפות הטמאות למדי, שזה מות אמיתי ("א אמרע מות") שאין בו חיות כלל, אעפ"כ, כאשר בני ישראל הולכו לאדם, איז **בשבל** ישראל הקב"ה ג'כ הולך איתם, וסוף-כל-סוף כל הניצוצות ישארן שלמים כג"ל.

זהו שצורכים לדעת שיש לילך באותו הסדר (כמו הקב"ה):

כאשר ישנו יהודי שגלה לאדם, יש לילך איתו, ולא לחשוב האם מתאים לו והאם זה לכבדי ומה עושה כהן – שכל בני ישראל הינם ממלכת כהנים¹⁴ – בבית הקברות, ולא צריכים לחשוב על הכבוד, ואפילו לא לחשוב על זה ש"מה למלך" ב"חנות של בורסקי", כלומר, להבהל מה יהי' עם עצמו, אלא יש ללכת, ולא רק יהי' ה"ישוב", שהוא ישאר שלם במקודם, אלא ע"כ עוד יתוספו בו ענינים, כדלהלן.

ג. כאשר יהודי אומר: אני רוצה להתעסק רק עם ענינים נעלים, אני רוצה לדעת לענינים נחותים כדי לברדם, ובמילא אני רוצה לעסוק עם הזולת – איז צריך בדיקה מה קורה איתו בעצמו, כיון שיחכן שבענינים נעלים הוא כדבעי, המוח והלב הם כדבעי, אבל בענינים פחותים הוא לא כדבעי, ולשמה (לענינים הפחותים) הוא קשור בכל נפשו.

הוא נמצא במקום מאוד תחתון ("ער ליגט זייער נידערדיק"), כיון שאת זה הוא עדיין לא בורר, בזה הוא עדיין לא עסק, אלא עסק רק בענינים של השגה והתעוררות הלב, ולא עם ענינים פחותים, במילא זה נותר אצלו שלא כדבעי.

איז, הוא אינו מרגיש זאת? – הרי זה בגלל שמתחו ולבו מכסים על עניניו הפחותים ביותר, שאיתם הוא קשור.

וע"ד המנוב¹⁵ בענין מה שרבי"ז אמר¹⁶ "אני יודע באיזה דרך מולכין אותי", הגם שהיו לו כל המעלות שמעו עליו הח"ל¹⁷, בכל-זאת הוא אומר "אני יודע באיזה דרך כו", כיון שלא ידע היכן מונח העצם שלו. שהרי יחכן שהכחות דשכל ומדות יהיו כדבעי, והעצם יהי' קשור עם ענינים פחותים ביותר, בעמקי הקליפות ר"ל.

ולכאורא קשרה, ממה נפשך: אם זה ענין כזה שאי אפשר אף פעם להכירו, הרי אין שום עצר לזה, לא ממיג כלום (כעונש) על זה, ומדוע הוא (רבי"ז) פחד?

- 12) ואמתן ד, ד' (15) סה"ט תרצ"ז ס"ע 55 ואילן. ושי"ר.
- 13) ראה מדרש משלי שם. (16) ברכות כח, ב.
- 14) יתרו יט, ג. (17) ראה ר"ה לא, סעי'ב. סוכה כח, א. ועוד.

יש לעסוק ולקרוב כל יהודי

תרגום תפשי ללשון הקודש – בעיריכת מערכת "יהי המלך"

א. בפישת השבעו כתוב י"שב הוי' אלקיך את שבתך ורחמך גו", אומרת ע"כ הגמ'²: ורשיב לא נאמר אלא ושב. מישום שבאשר בני ישראל יצאו מהגלות, איז השכינה – ש"גלו לאדם כו' שכינה עמה² – תצא יחד איתם.

ולכא' הגמ' אינה מובנת – מני קמ"ל? הרי פשוט שבאשר יגאלו את בני ישראל גם הקב"ה נגאל איתם; אלא מה? הוא ישאר שם? הרי בני ישראל אינם שם וא"כ מדוע הוא צ"ל בגלות? "מה לכתו בבית הקברות ומה למלך בבית המטבחים³ או ב"חנות של בורסקי"⁴? וא"כ לשם מה עליו לומר "ישוב" (שהקב"ה גם ישוב איתם מהגלות)?

והענין הוא: ידוע ההפרש בין הגאולה העתידה לגאולות שקדמו לה, שבכל הגאולות לא חל נגאל, ובגאולה העתידה לא ישאר כלום בגלות, זאת-אומרת, שאפילו הניצוצות שנמצאים בשלש קליפות הסמאות לגמרי⁵ גם הם יגאלו, וזאת מחדש לנו הפסוק "ישוב", שלכל תהי' גאולה.

ב. דובר כרב פעם⁶ שצורכים לגצל את כל הענינים לעבודה – כפי שחרבי ענה פעם לאחד על מכתב⁷ בו שואל הוא שתי שאלות, אחת בעבודה ואחת באופן עבודת המלאכים. איז על השאלה הראשונה ענה לו הרבי, ועל השני כתב לו הרבי: מה נוגע לו כיצד עורבנים המלאכים?⁸...

הענין תהי' בעבודה הוא:

יש לעסוק עם כל יהודי, ולקרוב אפילו את הפחות ביותר, שהרי באמת אצל כל יהודי ישנו ה"צד הוי' נשמת אדם⁸, ואפשר להדליקו. ואפילו כשזה באופן ד"נר רשיעים ידע⁹, כלומר, שמתגר אכן הוי' ענין של "יעיר", כפי שרבי (מהורש"ב)¹⁰ נ"ע מבאר¹⁰ בענין חתונה עצמה נעשית נבלה¹¹, שע"י מעשה בני אדם נעשה מהיתר – איסור, אבל כיון שסוכ"כ זה "ר הוי'", אפשר להחליקו.

- *) השיחה מובאת בזה בעיריכה מחודשת וגם מ"מ.
- 1) ל' ג.
- 2) ממילא כט, א.
- 3) תתחומא וראו. ה. מדרש לקח טוב (פס"ז) ובחי"
- 4) ראה מדרש משלי ג'. (8) משל כ, ב.
- 5) ראה תנא פ"ז. (9) שם בר, ב. איוב כא, יז.
- 6) ראה תנא פ"ז. (10) סה"ט תרס"ה ע' ק"ד.
- 7) ראה שיחות שבתערה תבאת. (11) חולין קת, א.